

Junqueras, cap de llista d'ERC a Madrid i a Europa

El partit dona un cop d'efecte per substituir Tardà i l'escull perquè simbolitza la lluita contra la repressió

Junqueras, al Suprem ■ EFE

La direcció policial espanyola justifica les càrregues

Al·leguen la resposta "activa" dels veïns

Racó d'en *Margarit*

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró

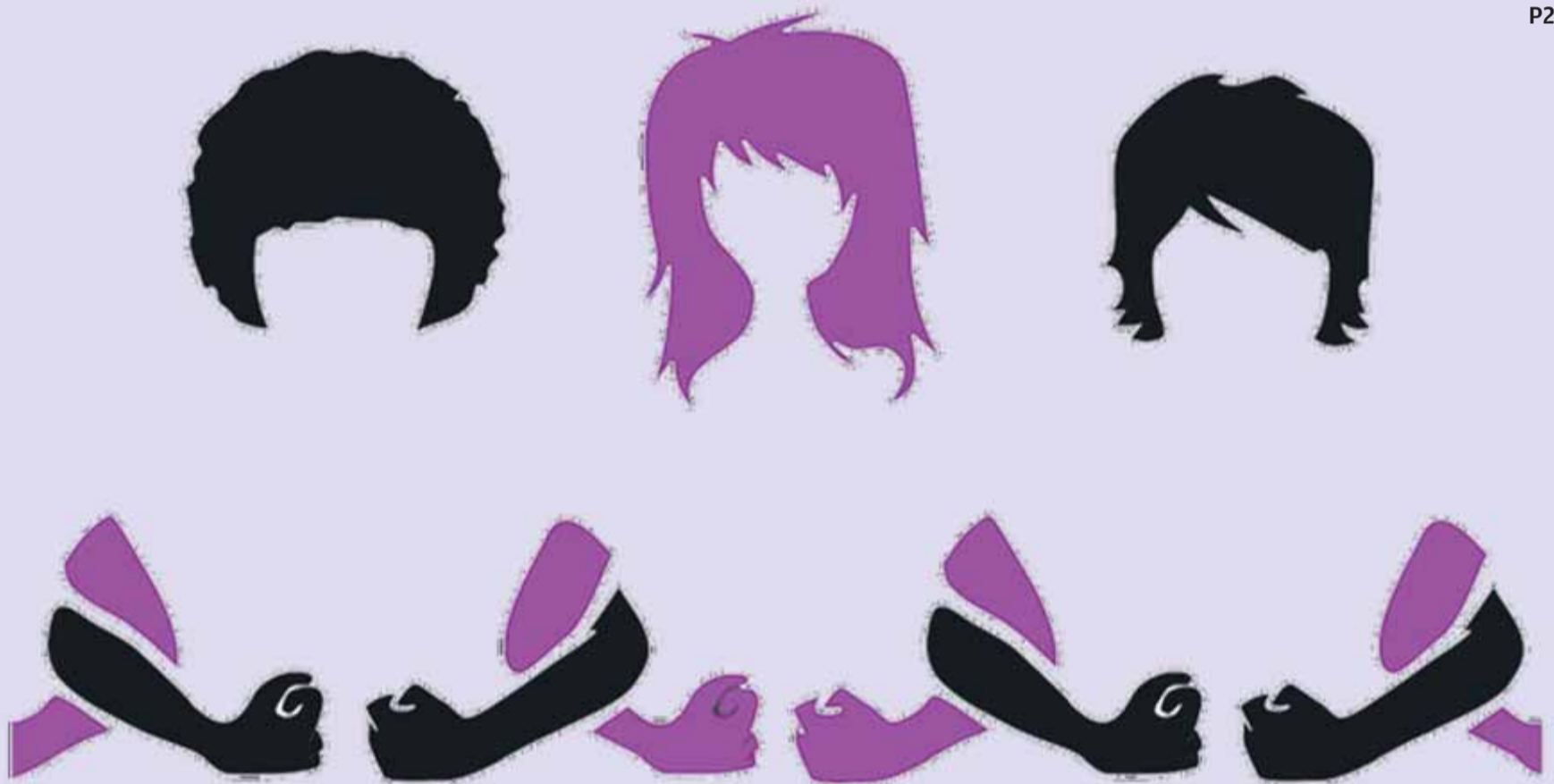

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 8 de març del 2019. Any XLIV. Núm. 14931 - AVUI / Any XLI. Núm. 13801 - EL PUNT

P2-5

Per canviar-ho tot

DIA • El moviment feminista, que avui prendrà de nou el carrer, és cada cop més potent i obliga els partits a definir-se

FET • A la bretxa salarial del 23,4% s'hi suma que les dones tenen un 30% menys de probabilitats de ser contractades que els homes

L'editora d'El Punt Avui i els seus treballadors i treballadores donen suport a la vaga convocada amb motiu del Dia Internacional de la Dona per reclamar una societat més justa i igualitària, i posar fi a les discriminacions per raó de gènere. Aquest suport queda reflectit en l'edició d'avui, en la qual s'ha deixat la meitat de l'espai en blanc en correspondència amb el fet que el cinquanta per cent de la plantilla són dones.

César Díaz
Forus de pa i degustació

Via Europa, 189 MATARÓ
Camí de la Geganta, 99 MATARÓ
Av. Puig i Cadafalch, 12-14 ARGENTONA
Plaça de la Constitució, 5 ORRIUS

Dia de la Dona

Mobilització sense precedents

El debat feminista entra a l'arena política

REACCIÓ • El clam popular contra el sistema patriarcal força els partits a definir-se **DUBTES** • Estan en joc molts vots, ja que el 60% d'indecisos són dones **EXTREM** • L'auge del moviment desperta també les tesis negacionistes

Redacció
BARCELONA

Com reivindica el lema de les manifestacions feministes d'avui, queden més de 1.000 motius per mobilitzar-se i reclamar una societat més justa, però alguna cosa ha canviat, en aquest últim any. El clam popular del 8 de març del 2018, el que va marcar un punt d'inflexió en la lluita per la igualtat de gènere, va remoure consciències, va apoderar les dones i va evidenciar que no existeix una bretxa entre les condicions de vida d'homes i dones sinó un esvoranc i, evidentment, els partits polítics no han perdut pistonada. Segons el darrer baròmetre del CIS, de tots els votants indecisos, el 60% són dones, així que ja sigui per convicció, perquè veuen absolutament necessari legislar per deixar enrere segles de discriminació, o per necessitat, perquè no poden obviar un tema que pot donar tants vots, el debat feminista ha entrat a l'arena política.

“El 8-M de l'any passat va generar un rebuig social tan gran cap al sistema masculista i patriarcal que tots els partits polítics s'han hagut de definir; de fet, el dia 8 a la tarda, veient l'èxit de la convocatòria, tots presumien de ser els més feministes”, ironitza Montse Sanahuja, responsable de polítiques socials de gènere a la se-

El govern de Pedro Sánchez ha fet avenços, però insuficients

cretaria de dones i polítiques LGTBI de CCOO de Catalunya. Hi està d'acord la sociòloga Marina Subirats, per a qui és “claríssim que ha arribat un moment en què tothom ha de prendre partit”, però matisa que això es deu també a l’evolució interna” del feminisme. Aquesta històrica activista, que va dirigir l'Institut de la Dona als anys noranta, reflexiona: “El feminisme s'està con-

vertint en un factor polític perquè, de fet, és gairebé l'únic moviment social que planteja un món millor, ja que no només volem ser iguals sinó que volem canviar la societat perquè puguem ser iguals.”

Per aconseguir impulsar aquesta transformació, Subirats dona una importància cabdal a l'educa-

El PP vol ara legislar contra la bretxa quan ho ha bloquejat sempre

ció afectivosexual, bàsica per construir des de baix un món més equitatiu. És per això que assegura: “Mai perdonaré al PP que la prohibissin, per molt que treguin pit ara dient que són feministes, els fets són els fets.” I és que, com recorda Eva Gajardo, secretària d'igualtat de la UGT de Catalunya, “una cosa és l'estratègia de màrqueting que tenen els partits polítics perquè saben

que toca parlar ara de dones igualtat, i l'altra, la seva història, el que han fet fins ara.” “No em serveix de res –exemplifica, en la línia de Subirats– que el PP estigui dient que vol una llei d'igualtat, quan és el partit que sempre s'ha oposat a legislar contra la bretxa salarial.”

Moviments sospitosos
Efectivament, el líder del Partit Popular, Pablo Casado, acaba de demanar un pacte d'estat per posar fi a la bretxa salarial, i el seu rival ideològic, Albert Rivera, de Ciutadans, secunda aquest any la vaga del 8-M, quan l'any passat no hi donava suport perquè, afirmava el partit, “les dones són més útils treballant”. Paraules de crítica cap a moviments d'aquest tipus té la professora de dret constitucional de la Universitat de Barcelona Argelia Queralt, que també és directora de l'observatori Agenda Pública, amb línia de recerca en matèria de gènere. Com reflexiona, “els

Manifestació del 8 de març de l'any passat a Barcelona ■ JUANMA RAMOS

partits d'esquerra, en general, sempre han estat més al costat dels drets de les dones, però ara hi ha una utilització bastant burda per part de determinats partits”. Posa com a exemple Ciutadans, que s'ha inventat el terme *feminisme liberal*. “La ban-

dera lila té unes bases conceptuals ideològiques determinades, ni millors ni pitjors, però són les seves, no es pot adaptar el discurs feminista al discurs ideològic de cada partit”, adverteix Queralt. Un segon avís, fet per totes les expertes consultades, és

MÉS 8 DE MARÇ

Manifestació per la Gran Via fins a la plaça Catalunya

La gran manifestació feminista es farà avui a Barcelona sota el lema “Ens aturem per canviar-ho tot”. Hi haurà dos blocs: un de dedicat al moviment feminista amb dones, lesbianes i transsexuals que sortirà a les sis del carrer Entença, i el grup mixt, que sortirà a dos quarts de set de la

tarda des de la plaça Espanya passant per la Gran Via. Es trobaran a la plaça Catalunya, on es faran els parlaments.

La vaga està secundada per 150 organitzacions feministes i també 550 entitats de la societat civil, entre elles els sindicats UGT, IAC, CGT i la CNT.

Amnistia recorda que la lluita per la igualtat és global

Amnistia Internacional ha recordat aquests dies que la lluita per la igualtat és un moviment internacional. L'associació destaca la suma a la convocatòria de dones de països com ara Síria, l'Iran o Xile, i reflexiona que en 104 països encara està prohibida, per llei, la paritat laboral.

Una dona siriana refugiada, en un descampat ■ EFE

Internet, principal mitjà de difusió de contingut sexista

Segons un informe presentat dimarts passat pel Consell Audiovisual de Catalunya (CAC), internet és el mitjà de difusió amb més contingut sexista a Catalunya. En paraules del president del CAC, Roger Loppacher, “ens trobem amb una allau de publicacions que reproduïxen es-

tereotips de gènere, alguns de gravetat extrema, i que tenen una difusió massiva”. Entre aquests continguts, el CAC fa referència a les pàgines que justifiquen la violència física contra les dones o vídeos que expliquen com ho ha de fer un home per pegar a la seva dona. ■

que el votant no es deixi enganyar: per esbrinar si els partits estan a favor de la igualtat cal analitzar les seves propostes i, en el cas que hagin estat en el govern, si les han tirat endavant o no (i amb quins recursos, consensos i nivell d'èxit).

En general, hi ha dues percepcions clares: que a Catalunya el debat feminista no ha agafat volada perquè la crisi política fa dos anys que ho monopolitza tot, i que, al conjunt de l'Estat, la legislatura del socialista Pedro Sánchez ha fet avenços, però insufi-

cients. Sánchez va començar amb bon peu, formant el Consell de Ministres amb més dones de la història (11 d'un total de 17 carteres, el 65%) i, malgrat els entrebancs, ha aconseguit impulsar propostes com el pacte contra la violència masculista o l'allargament

de la baixa de paternitat, però no n'hi ha prou. La reforma dels delictes sexuals al Codi Penal, la implantació de l'educació afectivosexual a les escoles, atacar la parcialitat o la temporalitat que tant afecta els sous i la jubilació de les dones o una llei de

Desigualtat en tots els nivells

Un estudi publicat dimarts passat pel Centre d'Estudis Demogràfics de la UAB (CED-UAB), mostra com la desigualtat de gènere es fa palesa tant en les parelles en què l'home ingressa més com en les parelles en què qui ingressa més és la dona. Segons l'estudi, la desigualtat es produeix ja des de l'adolescència, quan les noies destinen trenta minuts diaris més que els nois a les tasques domèstiques, diferència que s'incrementa fins als 45 minuts entre els 18 i els 29 anys.

En els casos de parelles amb fills menors en què tots dos estan ocupats, la bretxa de gènere en treball domèstic arriba fins a 1:40 hores, i es redueix 15 minuts en els casos en què la dona té un nivell educatiu superior a l'home. Els investigadors constaten també una "tradicionalització de comportaments" amb l'arribada de nadons; en aquest context les mares dediquen de mitjana 3,5 hores més a treball domèstic i una més a la cura de les criatures.

transparència salarial són reivindicacions prioritàries. I, com destaca la professora Queralt, després s'han de dotar totes aquestes propostes de contingut i recursos. "No només cal aprovar lleis, sinó desplegar-les, perquè si no, es banalitzen; queden molt bé al DOG o al BOE, però no són efectives", destaca.

No repetir errors

Tothom posa com a exemple d'errors que no s'han de repetir la llei d'igualtat entre dones i homes, aprovada a Catalunya fa dotze anys amb decebedors resultats. Estableix que les empreses més grans de 250 treballadors han de tenir un pla d'igualtat, però no s'ha fet res per comprovar si es compleixen i si realment són efectius, entre altres mancances.

Al costat dels partits que —per ideologia o més o menys oportunisme— defensen la igualtat de gènere, també han agafat volada les tesis negacionistes, impulsades per la ultradreta a través de Vox o plataformes com Hazte Oír, que aquest dies passeja amb autobús el tristament famós eslògan de

StopFeminazis. Com recorda la sociòloga Marina Subirats, "passa en tot moviment social, que quan és minoritari no fa gaire nosa, però quan es fa ample genera unes reaccions que es van fent més fortes a mesura que el propi moviment s'enforteix".

Sobre la vaga, la presidenta de Vox a Madrid, Rocío Monasterio, ha assegurat que les dones estan en situació de plena igualtat, així que no hi ha cap motiu per "protestar". El PP ha decidit finalment no ser a la manifestació perquè lamenta que "els partits d'extrema esquerra vulguin monopolitzar" la convocatòria. Podem i el PSOE donen suport a les reivindicacions. A Catalunya, tant el PDeCAT com ERC, el PSC, la CUP i En Comú Podem participaran en les mobilitzacions d'avui, que es preveuen multitudinàries. Més enllà de l'ús partidista que se'n pugui fer i el maquillatge que es vulgui vendre, la demanda d'una societat equitativa que posi fi a la discriminació i el patiment diari de la meitat de la població no té marxa enrere. ■

Diverses monges s'afegeixen a la vaga feminista

A través d'un vídeo penjat a les xarxes socials, vuit monges van anunciar la seva adhesió a la vaga general feminista. En el vídeo reivindiquen la seva presència en la vaga de l'any passat i demanen la fi de la violència contra les dones, tant dins l'Església com en la resta d'àmbits de la societat.

Serveis mínims de metro, bus i FGC entre el 25 i el 50%

Els serveis mínims dictats per al metro, les línies d'autobusos i les de Ferrocarrils de la Generalitat són d'un 50% de l'habitual en les hores punta (de 6.30 a 9.30 i de 17 a 20 hores) i del 25% la resta del dia. TMB ha anunciat que no pot garantir el funcionament del Bus Turístic ni el te-

lèfèric de Montjuïc, i FGC tampoc ho fa amb les instal·lacions de les estacions de muntanya i l'exploració de Montserrat. D'altra banda, també es preveuen alteracions en la circulació del transport de superfície amb motiu de les concentracions i manifestacions. ■

Les dones són un 11% dels sensellar

La Fundació Arrels recorda que l'11,6% de les persones sense llar que viuen al carrer a Barcelona són dones. Els voluntaris d'Arrels han visitat, des de començament d'any, 251 persones que dormen al ras a la capital catalana. I el 60% d'aquestes dones han patit delictes d'odi. ■

Fundesplai, per la igualtat de gènere amb les bruixes

Fundesplai ha impulsat una proposta educativa per a escoles i esplais que treballa la igualtat de gènere a través de les històries d'algunes bruixes sàvies injustament tractades. El projecte és una reflexió sobre "dones que van ser executades pels poders polítics i religiosos". ■

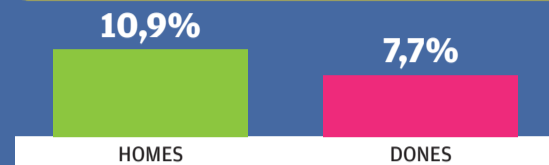
Fundesplai va començar la seva iniciativa ■ FUNDESPLAI

Dia de la Dona

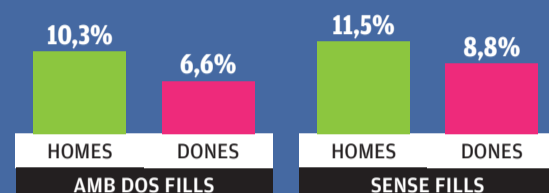
Mobilització sense precedents

Percentatge de candidats cridats a una entrevista de feina

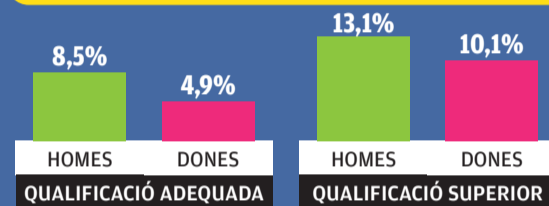
Segons sexe

Segons sexe i si tenen fills

Segons qualificació de lloc de treball

Les últimes a trucar

INFORME • Un estudi revela que les dones tenen un 30% menys de probabilitats de ser contractades i que abans se sol·licita un home encara que estigui menys format o tingui fills **BRETXA** • Més enllà d'una diferència salarial del 23,4% entre homes i dones, s'ha de trencar amb els estereotips de gènere i fer complir les lleis per evitar situacions de discriminació laboral

Redacció
BARCELONA

Un home abans que una dona. La discriminació en el mercat laboral comença des de la primera trucada. Així ho constata un estudi en què s'analitzen els resultats després d'enviar 5.600 currículums ficticis per a 1.372 ofertes de feina a empreses de Madrid i Barcelona. Els primers a ser convocats a una entrevista personal van ser homes, sense excepció. En la mateixa igualtat de condicions, amb currículums equivalents que només es diferenciaven en el sexe, en el fet de tenir fills o no i en el grau de qualificació, les dones quedaven com a darrera opció per ocupar el lloc de treball. "S'ha vist amb l'ordre de les trucades que hi ha una penalització cap a elles, encara que no tinguin fills i estiguin millor formades que els seus companys", indica un dels autors de l'estudi, Jorge Rodríguez.

A igualtat de condicions, les dones tenen una mitjana del 30% menys de probabilitats que les cridin per a la feina quan tenen el mateix perfil. La discriminació per raons de gènere s'acosta al 40% quan les candidates tenen fills. "És una doble penalització per ser dona i mare, mentre que a ells se'ls reconeix que tinguin fills com un plus de res-

ponsabilitat", planteja Rodríguez. Segons assenyala l'estudi, la discriminació de les dones no desapareix del tot, però sí que es redueix quan els candidats estan millor preparats per al lloc de feina.

L'estudi publicat per l'Observatori Social de La Caixa conclou que la discriminació ve motivada sobretot pels estereotips sobre una productivitat inferior de les dones, més que no pas prejudicis. "Es dona per fet que ella s'haurà de fer càrrec dels fills i faltarà més a la feina. Tenim un problema social en què s'han d'igualar l'aportació de les tasques que fa l'home a la casa", assenyala Rodríguez.

Segons les xifres, 7 de cada 10 persones que cobren menys de 1.000 euros són dones

La discriminació laboral entre homes i dones va més enllà de les desigualtats en la contractació, com s'encarreguen de denunciar insistentment des dels sindicats.

Tenint en compte que la taxa d'ocupació és més baixa per les dones, s'ha d'analitzar el tipus de feina i la remuneració de les treballadores. "Tot ho tenim en contra i ens penalitza. Res canviarà si no es

trenquen els estereotips i es valoren millor llocs de treball que s'han feminitzats i que estan més mal pagats", denuncia la responsable de la UGT, Eva Gajardo. La bretxa salarial se situa en el 23,4%, però els sindicats alerten que la xifra es dispara deu punts quan parlem de sous més baixos. Segons les xifres, 7 de cada 10 persones que cobren menys de 1.000 euros són dones.

Les xifres que dona a conèixer en un darrer estudi CCOO assenyalen que hi ha un 23% de les dones treballant a temps parcial, una dada que en el cas dels homes es redueix al 8%. A l'hora de cobrar les pensions, les diferències són del 34%. La responsable de CCOO a Catalunya, Montse Ros, reclama més recursos per executar les mesures urgents aprovades pel govern espanyol. "S'han de fer diagnòstics a les empreses, però si no se supervisen amb inspeccions no servirà de res", indica.

Amb el coixí social

La igualtat de gènere s'ha d'instaurar en tots els àmbits, no només en el mercat laboral. "No serveix de res el reconeixement legal si no hi ha una cultura de no discriminació i el coixí social per després poder reivindicar amb èxit els drets de la dona", explica l'advocada de Dones Juristes Laia Serra. Sense el suport de

Lleis reals. Els sindicats reclamen que es faci complir la llei d'igualtat catalana i espanyola. Altres exemples a seguir serien les lleis pioneres de França i Bèlgica i les que fa poc han estat aprovades a Alemanya i Islàndia per dotar-se d'una llei de transparència salarial que obligui les empreses a fer accessibles els salaris directes i indirectes, així com els criteris salarials i de promoció.

la societat, les denúncies per discriminació entren, segons Serra, en "una croada legal que porta al fracàs". Les juristes i lletrades amb altres col·lectius professionals s'han organitzat a títol individual i voluntari per oferir assessorament i espais de consulta a les dones coincidint amb la jornada d'avui.

La militància dels homes

La manifestació massiva del 8-M de l'any passat va ser un punt d'inflexió per als col·lectius feministes i un toc d'atenció a la societat. "Ho tenim més clar que mai, i les joves que no ho tenen fàcil i pateixen l'assetjament pugen amb molta força", afirma la presidenta de DonesxFutur, Núria Viñas, que insisteix en el paper de l'educació, tant a les escoles com a les famílies, per no repetir i trencar amb els rols sexistes. "Els homes han de fer militància perquè ells estan molt còmodes en la seva posició i s'han d'implicar per renunciar als seus privilegis", hi afegeix aquesta empresària que lidera l'associació, convençuda que "ara més que mai" toca avançar en la igualtat de gènere.

"No pot ser que hi hagi diferències quan som igual de vàlides i responsables, o fins i tot més que ells, perquè la situació de desigualtat ens porta sempre a esforçar-nos més que els nostres companys", conclou. ■

Dia de la Dona

Mobilització sense precedents

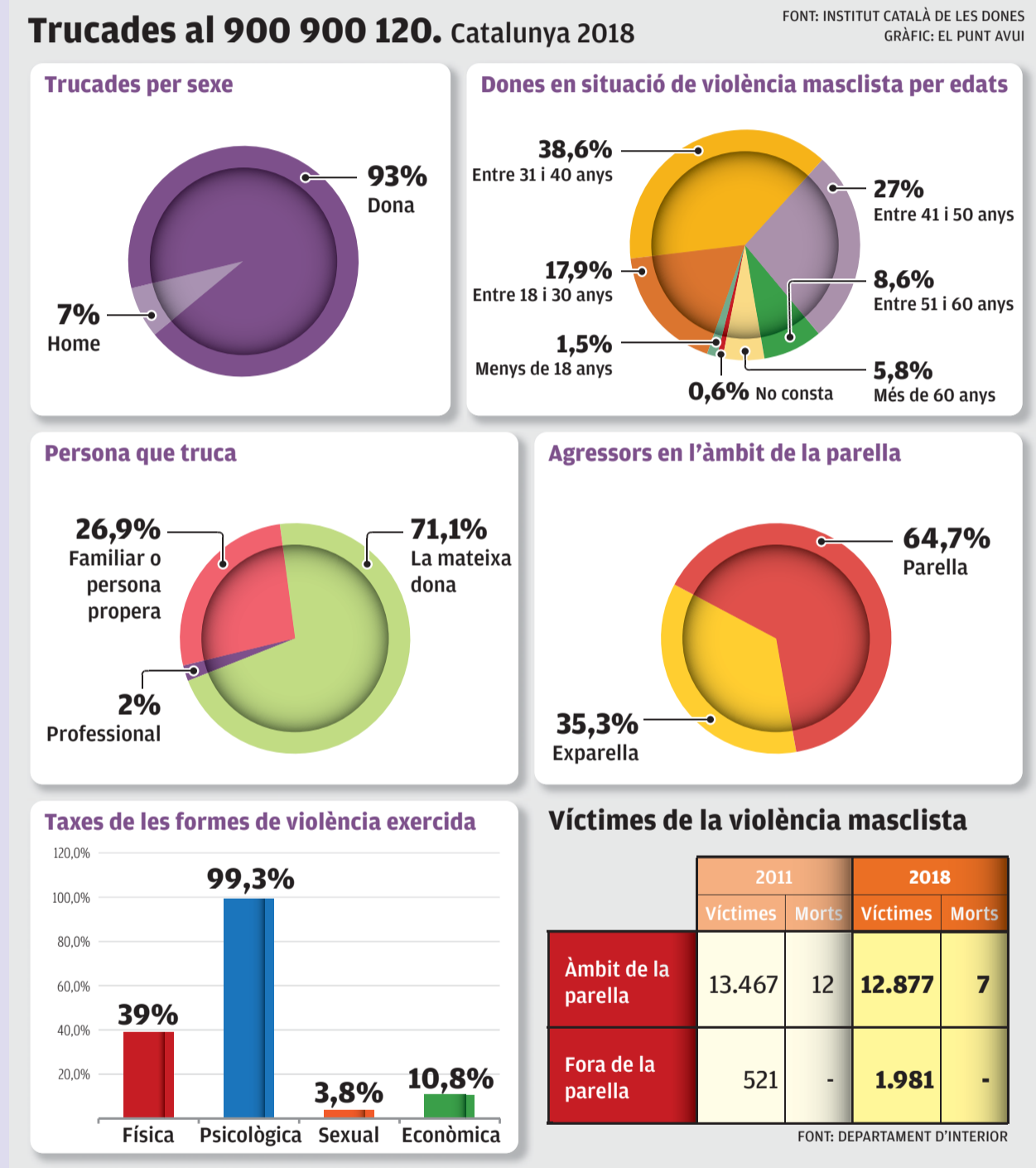
Més denúncies de violència masclista fora de la parella

■ L'any 2018 els Mossos van registrar-ne 1.981 casos, més del triple que el 2011 ■ Les trucades al telèfon d'atenció a les víctimes confirmen que la violència masclista cada cop s'identifica més

V.P.
BARCELONA

L'any 2011 els Mossos d'Esquadra van registrar 521 casos de violència masclista fora de l'àmbit de parella. L'any 2018, aquesta xifra es va triplicar fins arribar als 1.981 casos. Tot i que aquestes són dades que estan molt lluny dels casos de violència de gènere que es donen en l'àmbit de la parella —l'any passat va haver-hi 12.877 víctimes per aquest concepte, de les quals 7 van ser mortals—, l'increment de casos en l'àmbit social i comunitari —que inclou des de les violacions al carrer fins als assetjaments laborals— és prou significatiu per il·lustrar un canvi de tendència, marcat per més denúncies fruit d'una major identificació i sensibilització de la violència masclista. Montse Aguilera, tècnica del gabinet de seguretat del Departament d'Interior de la Generalitat, recorda que a l'última enquesta sobre violència masclista feta a Catalunya el 2016, amb una mostra de quasi 10.000 dones, “ja va sorprendre que hi havia més dones que reconeixien haver estat víctimes de violació per part de la seva exparella”. Aquest fet, segons Aguilera, demostra que “hi ha una major sensibilització social, que sumada a les campanyes institucionals està aconseguint que les dones identifiquin de manera més clara comportaments de violència masclista i els puguin verbalitzar i també denunciar”.

Tant és així que el nombre de denúncies per violència masclista ha anat augmentant progressivament des del 2009 fins a superar la xifra de 23.000 el 2018. La variació interanual de denúncies més significativa es va produir entre els anys 2016 i 2017, amb un increment del 17%, fet que torna a evidenciar, segons remar-

ca Interior, “aquesta creixent sensibilització de la societat catalana”. Tot i així, encara s'està lluny de les xifres reals, segons adverteix Aguilera, que recorda que, segons l'última enquesta, “només un 13,1% de les dones acaben presentant denúncia”.

Les dades de violència masclista de l'any passat també posen de manifest l'augment de casos entre els adolescents, un fet sobre el qual estan alertant els experts els últims anys. L'any passat, el 42% de les

Un de cada quatre condemnats reincideix

Un de cada quatre condemnats per violència masclista reincideix. Segons les dades facilitades pel Departament de Justícia de la Generalitat, el perfil dels condemnats a la presó per un delictes de violència de gènere respon al d'un home (98,2%) amb fills (88,6%). Pràcticament no n'hi ha cap que tingui antecedents familiars d'activitat delictiva i la majoria entren a la presó amb una edat entorn

dels 35 anys, per complir una condemna curta, d'un màxim de dos anys (91,1%).

El perfil dels penats que no entren a la presó perquè compleixen una mesura penal alternativa és molt similar. La mesura penal alternativa més imposada per delictes de violència masclista és un programa formatiu (55,7%), seguit de la pena de treballs en benefici de la comunitat (39,3%), amb una

durada d'entre sis mesos i un any.

El govern ha creat l'Observatori Català de la Justícia en Violència Masclista, un òrgan que analitzarà la resposta dels òrgans judicials, dels serveis penitenciaris, de la justícia juvenil, de les mesures penals alternatives i del servei d'atenció a la víctima amb l'objectiu de millorar-ne l'efectivitat en la lluita contra la violència masclista.

víctimes (837 del total) tenien menys de 20 anys, quan l'any 2011 els casos denunciats per dones adolescents van ser de 210. De fet, aquest fort increment de denúncies presentades per adolescents és el que explica també l'increment de casos fora de la parella. Pel que fa a l'edat dels agressors, segons les dades del 2018, quasi el 50% són menors de 30 anys.

Trucades al 900900120
L'últim informe presentat per l'Institut Català de la Dona sobre la base de les trucades rebudes al telèfon contra la violència domèstica, el 900 900 120, també posa de manifest aquesta sensibilització creixent. El 21,8% de les 9.325 trucades rebudes les van fer persones properes a la dona víctima de violència masclista. I d'aquestes, un 11% les van fer els fills. La presidenta de l'Institut Català de les Dones, Núria Balada, opina que aquestes dades mostren que “l'entorn social s'està implicant activament perquè la violència masclista es coneix més, i s'identifica més i millor”.

Les frases

“Les dones s'estan atrevint a verbalitzar i denunciar abusos i les violències sexuals”

Núria Balada
PRESIDENTA DE L'INSTITUT CATALÀ DE LES DONES

“La sensibilització social ajuda a fer que les dones identifiquin millor els casos d'agressió masclista”

Montse Aguilera
TÈCNICA D'INTERIOR

Del total de trucades rebudes, el 99,3% van ser per violència masclista psicològica; el 39% per violència masclista física; el 10,8% per violència masclista econòmica i el 3,8% per violència masclista sexual i abusos. Balada va destacar que les denúncies per abusos han crescut un punt en un any, i això confirma que “les dones s'estan atrevint a verbalitzar i denunciar els abusos i les violències sexuals”. Tot i així reconeix que “moltes situacions queden ocultes i tot i els avenços queda un llarg camí per recórrer. ■

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Fals testimoni

A l'inici d'aquest judici polític infame, amb les declaracions dels acusats, semblava que l'acusació anava completament a cegues. Alguns dels més ben pensats cantaven victòria i, fins i tot, hi havia qui s'atrevia a lloar la templança del jutge Marchena, que, no ho oblidem, és considerat un home de confiança pels membres del PP. A mesura que han anat passant els dies i que han aparegut determinats testimonis és quan es veu on hi ha la trampa. Una instrucció feta per càrrecs policials que es dedicaven a insultar l'independentisme des de les xarxes socials. Una secretària judicial, presentada com a víctima traumatitzada, que feia exactament el mateix. Situats ben lluny de la neutralitat funcional, el sistema presumeix veracitat als que ja venien de casa amb el partit pres. El fals testimoni és una falta molt greu en la nostra tradició cultural. La Bíblia mateix s'hi refereix diverses vegades. Sentències com ara "No escampis fal-

Esperarem asseguts la investigació, la inhabilitació o la presó per a qui s'inventa allaus humanes i llançaments d'objectes

sos rumors. No vagis a favor del culpable donant un fals testimoni", "Qui diu la veritat proclama la justícia; el fals testimoni, la impostura", o bé, "Un fals testimoni no quedarà impune, no s'escaparà el qui clarnia", en són alguns exemples. És clar que no cal anar als textos sagrats per trobar arguments, sinó que n'hi ha prou amb la llei vigent, que estipula penes de privació de llibertat per a qui menteixi deliberadament en el testimoniatge d'un judici. Esperarem asseguts la presó i la inhabilitació per a qui s'inventa allaus humanes, llançaments d'objectes, sent veus de persones que no eren al lloc dels fets i posa paraules imaginades en boca dels altres. Dades perfectament comprovables, no pas subjectes a interpretacions o opinions, de les quals n'esperarem la investigació en una butaca orellera per si ens agafa son. Perquè la llei són ells, que se la fan i se la desfan, que se la salten quan convé i que la sacralitzen contra qui calgui. Un record especial, avui dia 8 de març, per les preses polítiques i les exiliades.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Consol Nogueras

Tots els Nogueras que conec —amb *as* final— provenen de Dosrius, Canyamars, Arenys de Munt..., la zona muntanyosa i central del Maresme, amb alguns exemplars a la vessant del Vallès Oriental. Els Nogueras de Mataró hi descobreixen els orígens per poc que indaguin la memòria dels avis. Consol Nogueras va néixer a Dosrius el 1882. La família va passar a Argentona, nucli de més entitat, i finalment es va establir a Mataró. Un itinerari habitual. Feminista militant, en les eleccions municipals del 1932 va sortir elegida regidora per ERC. Era la primera dona que accedia a aquest càrrec i una de les quatre de tot Catalunya en aquells comicis. La van destinar al que ara en diríem serveis socials. "A primera vista, una responsabilitat subalterna", diu Margarita Colomer, la historiadora que ha estudiat Consol Nogueras. "S'ha de tenir en compte la situació de les persones desassistides en aquells moments, sobretot els avis, que depenien de la beneficència religiosa." Consol Nogueras va municipalitzar l'assistència, va fer que els avis i les àvies, que vivien en

“Va ser una de les quatre primeres regidores dones de Catalunya

centres separats per molt que fossin matrimoni, es poguessin reunir. La resistència va ser enorme. L'Ajuntament va caure després dels Fets d'Octubre del 1934. L'alcalde, també d'ERC, i alguns regidors van ser empresonats. Margarita Colomer no ha pogut documentar que entre ells hi hagués Consol Nogueras. Com sigui, el febrer del 1936 el govern municipal es recompon. esclata la guerra. Els "serveis socials" de Consol Nogueras es fan més necessaris que mai: la Clínica l'Aliança atén els ferits de guerra, l'Hospital, els infecciosos, al col·legi dels Salesians hi van a parar els ferits de les Brigades

Internacionals, el col·legi Valldemia també és un centre sanitari... Consol Nogueras fugí a l'exili amb un dels seus fills quan sap que les tropes de Franco s'acosten a Mataró. Deixa a la ciutat el marit i dos fills, que no veurà més. Va morir el 1951 a Corenne, prop de Grenoble, on està enterrada.

Dimecres ens vam reunir en una sala d'actes perquè Margarita Colomer ens descobrís Consol Nogueras, que si té un carrer a Mataró poca gent en sap el motiu. Al final va prendre la paraula el seu net, que havia vingut de Grenoble amb la dona i els fills. Està previst trobar Nogueras a Dosrius, Arenys de Munt o Mataró, però no a França.

Una altra Nogueras de Dosrius, Míriam, del PDeCAT, aspira a una regidoria a l'Ajuntament de Mataró en les properes eleccions. La llista d'ERC, com les dels altres partits, és plena de dones. Mentrestant, el paper de la dona en la vida pública i laboral torna a ser qüestionat per partits semblants a la Falange que en l'època de Consol Nogueras ja treien el cap i es van imposar amb el règim de Franco. Hi ha polítics catalans a la presó...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/fqc9ko>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Una situació anòmala

El diari que avui tenen a les mans és un diari diferent. Anòmal. Perquè no és normal que un diari tingui el cinquanta per cent de les seves pàgines en blanc. Però tampoc ho és la situació de la dona. No és normal que la vida de moltes dones estigui marcada per les desigualtats, la violència masclista, la precarietat, o l'exclusió social i laboral. Ho saben, que encara ara moltes dones tenen pitjors condicions laborals pel fet de ser dones? On s'és vist, això? No és normal un diari amb la meitat de les pàgines en blanc, i no ho és la invisibilitat que encara ara tenen les dones en la nostra societat. Hi ha moltes maneres, de denunciar aquesta situació. I la d'avui, Dia de la Dona, n'és una. Al diari, com els expliquem a la portada, ens hem posat d'acord perquè la nostra adhesió a la vaga i a la protesta d'avui es visibilitzi deixant en blanc el mateix percentatge d'espai del diari que

el de dones sobre el total de la plantilla. El cinquanta per cent. Encara massa desproporcionat i poc present en els càrrecs directius. El d'avui és, doncs, i en senyal de denúncia, un diari anòmal, que vol cridar l'atenció. Pensen, però, que encara ho és més la situació de la dona.

De reüll

Adela Genís

Les cares de la notícia

PORTAVELU DE LA COORDINADORA VAGA FEMINISTA

Dolo Pulido

Mobilització important

El Dia Internacional de la Dona Treballadora tornarà a ser una gran mobilització en defensa de la igualtat i els drets de les dones. Vaga Feminista lidera la mobilització amb l'ambició de repetir i ampliar l'èxit que ja va tenir la de l'any passat, ara sota el lema *Ens aturem per canviar-ho tot*.

PERIODISTA D'EL PUNT AVUI

Tura Soler

Segon premi Rahola

La periodista d'aquest diari va ser proclamada vencedora de la categoria al millor treball informatiu o divulgatiu en premsa del premi Carles Rahola pel recull d'articles sobre el doble crim al pantà de Susqueda. Aquest és el segon cop que Soler guanya el guardó.

ESCRITORA

Sílvia Soler

Nova novel·la

L'escriptora acaba de publicar la seva última novel·la, *El fibló*, en què tracta les essències de la família i els seus secrets. Soler ha aconseguit, en la seva trajectòria literària, premis com ara el Ramon Llull (2013) per *L'estiu que comença* o el Prudenci Bertrana (2008) per *Petons de diumenge*.

EDITORIAL

El 8-M va de drets bàsics

Avui es compleixen 44 anys que l'ONU va fixar el 8-M com a Dia Internacional de la Dona per assenyalar el rumb de la lluita per posar fi a la dominació, la desigualtat i la discriminació de què són víctimes les dones en la major part del planeta. També en països com el nostre, on la igualtat està reconeguda legalment, la discriminació de gènere és encara un llast molt pesant per a la societat, que es projecta de forma injusta en el món laboral, amb una profunda bretxa salarial respecte als homes, i que adopta formes tràgiques quan es tracta d'agressions sexuals o de la violència masclista en l'àmbit familiar, amb xifres de morts i de maltractaments impròpies d'una societat civilitzada.

L'aplicació de polítiques d'igualtat en tots els àmbits, des de l'empresa fins a l'educació, juntament amb l'aprovació de lleis que combatin les discriminacions, són eines imprescindibles i inexcusables per aspirar a una societat justa i avançada. Però també la sensibilització de la societat és fonamental, i aquí és on adquireixen tot el sentit jornades reivindicatives com la d'avui, que preveu mobilitzar milions de dones tant a Catalunya com a l'Estat espanyol, per reclamar coses tan bàsiques com la igualtat, la justícia o els drets humans.

L'Estat espanyol té molta feina en aquest sentit, no només per la xacra de les morts i maltractaments en l'àmbit domèstic o familiar, sinó també per fets com l'escandalós tancament en fals del judici a l'anomenada Manada, per l'increment de les agressions sexuals i, en l'àmbit polític, per l'insòlit creixement d'una formació d'extrema dreta, ultranacionalista i obertament masclista i xenòfoba com és Vox, que nega el problema i que aspira a utilitzar el seu pes electoral i la seva participació a les institucions per perpetuar-lo.

Tal dia com avui fa...

1 any Es planten
Diada de la Dona més reivindicativa que mai, amb vaga i manifestacions arreu. La mobilització depassa l'àmbit laboral.

10 anys Estrella minvant
Un any després del 9-M, la crisi i la solitud al Congrés han desgastat la imatge de Zapatero, que busca aixopluc a l'agenda internacional.

20 anys Per sorpresa
La mort sorprèn Stanley Kubrick, un dels directors de cinema més creatius i originals, mentre acabava el seu últim film.

Full de ruta

Imma Merino

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

“

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Presos polítics a Catalunya

■ En ple segle XXI ens trobem a Catalunya amb presos polítics. Costa d'entendre la repressió brutal que estem rebent per part de l'Estat espanyol. Aquests dies s'estan jutjant nou dels nostres dirigents polítics, per haver organitzat un referèndum d'autodeterminació. Per aquest fet fa més d'un any que estan en presó preventiva. El nostre president legítim Carles Puigdemont està exiliat a Brussel·les. Sis consellers més del govern català van prendre també el camí de l'exili. Aquesta repressió és deguda a la inamovible posició del govern central, que no permet que el poble català decideixi sobre la seva independència.

La setmana passada van declarar com a testimonis l'expresident espanyol Ma-

riano Rajoy, l'exvicepresidenta i l'exministre de l'Interior. Van respondre a les preguntes dels advocats defensors dels presos polítics amb una gran manca de veracitat. Referent a unes càrregues policials desproporcionades (amb més de mil votants ferits), van respondre que no tenien coneixement dels dispositius policials. Tampoc reconeixien la violència per part dels cossos de seguretat, tot i que les imatges de tal salvatjada van fer la volta al món. Una de les víctimes va perdre un ull, a causa d'una pilota de goma disparada per un policia, quan a Catalunya aquestes armes estan prohibides.

Els polítics catalans a l'exili estan internacionalitzant aquesta causa, ja que a Espanya li interessa fer invisible aquesta gran injustícia. Un dels nostres lemes és: "Escolta, Europa", ja que

sembla que la UE està mirant cap a una altra banda. Als lectors d'aquest mitjà de comunicació els convidaria a llegir l'informe que acaba de publicar el consell de drets humans de l'ONU envers aquest judici. Hi acusen les autoritats espanyoles de vulnerar els drets humans, i parlen de deficiències en aquest judici. Moltes persones demanem l'absolució dels nostres polítics i una solució democràtica que ens permeti escollir el nostre futur.

LOLA SALMERÓN, escriptora
Barcelona

K-pop a Barcelona

■ El K-pop és un gènere musical de pop coreà, molt famós actualment entre els joves. Tan famós que té una zona només dedicada a això, la zona *friqui*, que és un lloc ple de botigues

d'aquesta temàtica (situada al costat de l'Arc de Triomf). A més, al maig ve un grup molt important, Blackpink, format per quatre noies.

Volíem parlar sobre la gran expansió que aquest ha tingut, gràcies a BTS amb DNA. Aquest grup té un gran impacte aquí des de fa un temps. És per aquest motiu que no entenem per què els mitjans de comunicació no parlen més sobre aquest tema. Creiem que és bastant interessant, que molts adolescents n'estan captivats.

Si mai no heu escoltat aquest tipus de música, aquí teniu algunes recomanacions: *Tempo* (EXO), *Lo-ser* (Big Bang), *Egotistic* (Mamamoo), *Valkyrie* (Oneus), *Say my name* (Ateez), *Butterfly* (Loona), *Shoot me* (Day6) i *Beautiful* (Monsta X).

LARA AVIA I LUCÍA ELENA
Barcelona

La frase del dia

“La violació és una arma de guerra i el cos de la dona, un camp de batalla”

Caddy Adzuba, ACTIVISTA, ADVOCADA I PERIODISTA CONGOLESA

Tribuna

Guillem López Casasnovas. Professor a la Universitat Pompeu Fabra

Aprendre a granular

La complexitat de les relacions socials, característiques personals, situacions i circumstàncies forcen a aprendre a simplificar, a *liquidar*. La societat líquida global n'és el seu gran i pitjor exponent, però en molts altres ordres de la vida no hi ha altra manera millor de confrontar situacions. Aquesta percepció de la imperiositat de prendre decisions reflecteix en tot cas la voluntat de transaccionar fets i trets en bé de quelcom modulable, adaptable, més manejable. A la política pública el granulat no ha arribat encara i moltes decisions es prenen amb informació grollera: es supera o no una determinada renda, la grandària és més gran que un determinant llindar, ultrapassa una data fixada. No hi ha grisos: o blanc o negre. Sense multicriteri, sense ponderar dimensions, sense variables multidimensionals, tan reals a la vida mateixa de persones, circumstàncies i modalitats.

LES DISFUNCIONS de mantenir l'alternativa actual, de situacions segmentades, cadascuna des d'una lògica diferent i sense un algoritme compartit són enormes. No granular vol dir prendre decisions bastes del tipus “entra / no entra” (per exemple en les prestacions públiques sanitàries): si entra, és totalment gratuït; altrament el cost complet l'ha d'assumir l'usuari. L'edat com a barrera n'és un altre: així a l'edat de jubilació, sense granular la possibilitat d'una jubilació prèvia o posterior. O tot o res. O pensió o a continuar cotitzant, reduint així, és clar, la possibilitat d'amortitzar unes contribucions que no per més elevades allargaran l'esperança de vida. Ho veiem també en els mínims elegibles: superar en un euro la renda que es guanya treballant en pot disminuir molts de subvenció o simplement et deixa de fer *elegible*. A l'empresa, passar de cent treballadors o d'un determinat volum de vendes marca tot un escenari sindical o fiscal de manera radical. Mantenir-se com a Pime per fruit de cert aixopluc implica un desincentiu que actua com a fre perquè l'empresa crei-

xi. Graus i nivells a l'hora de baremar una persona funcionalment dependent estan marcats per un estàndard únic: un punt més o menys fan per prestacions força diferents. Tot això atorga drets i deures amb resultats incerts per a aquells beneficiaris que sovint només divergeixen marginalment. O és que amb 49 punts no és molt més proper a 51 que a 24, però ambdós es categoritzen com a diferents al voltant del tall de 50? Aquests salts, discontinuïtats, blancs/negres suposen de fet una pèrdua gran d'informació i de sensibilitat per tonalitats, situacions, circumstàncies que són a la realitat força contínues.

CONTRA AIXÒ, cal fer espavilar la gestió pública. A la sanitat s'estableix el costum de si entra o no entra en catàleg un medicament: si entra, el proveïdor toca el cel, ja que té el finançament garantit; altrament és l'infern de l'aleatorietat del màrqueting per mirar d'aixecar la disposició lliure a pagar entre els consumidors; d'aquí que la pressió, *lobbies*, corrupteles per entrar al cel siguin enormes i de cost benefici normalment favorable. A les agències d'avaluació de noves tecnologies, si el benefici de la prestació no supera un determinat cost, aquesta es considera exclosa. No per efectivitat, sinó a causa d'un cost conjunturalment no assumible per les finances

“El tot o res és un camí que pot acabar polaritzant la societat per incapacitat o incompetència de la gestió pública

públiques. En la mesura que en una “societat lliure” el que l'estat no dona no resta prohibit, el no copagament és pagament, de fet, per al cent per cent. A les pensions, l'experiència mostra que cal granular punts de drets de manera contínua, ja que en la decisió hi intervenen molts factors interrelacionats que tenen el criteri únic de decisió en el benestar de l'individu i en el social a l'hora de valorar conjuntament aspectes intra i intergeneracionals, tals com la llargada de la carrera de cotitzacions, les bases per les quals es contribueix, les puntes i els valls dels guanys al llarg de la vida, les diferències en el cost de l'esforç per sufragar-les, la consideració dels guariments a la llar o maternitat, els canvis a l'esperança de vida, a la bona salut per continuar o no treballant i en diferent ritme i tipus de treball... i sempre des del gradient social que el tipus d'educació marca. A més, en els sistemes de protecció social moderns, la justícia de rendes entre actius i pensionistes demanda ajustos en els equilibris intergeneracionals davant dels impactes demogràfics i de productivitat.

GRANULAR, VALORAR NOCIONALMENT o virtualment, graduar continuadament permet, finalment, reescalar el valor dels punts, en vista dels recursos disponibles fent sostenible el seu finançament, tant a les verdes com a les madures, fent-ne igualment a totes les parts participants. Estem parlant així de continuïtat contra la discreció (en el sentit de les variables discretes, dicotòmiques). El “gra fi” és per això el terme més adient, que ve de la fotografia: com més fi, millor definició i menys percepció de “pèrdues informatives”. Però l'assoliment d'unes imatges de gra fi està naturalment associada a qüestions d'exposició (temps), llum (informació) i moviment (actuar i no només parlar). Granular permet també cohesionar millor: el tot o res és un camí que pot acabar polaritzant la societat per incapacitat o incompetència de la gestió pública.

De set en set

Josep Maria Casasús

Rahola màrtir

Divendres vinent, 15 de març, farà 80 anys que a Girona va ser afusellat Carles Rahola, erudit, funcionari, periodista que ha donat nom al premi d'assaig més prestigiós de Catalunya. Publicava a *L'Autonomista*, diari d'esquerra catalana moderada estudiat pel professor Lluís Costa en un llibre ara reeditat. Rahola escrivia quan sortia de la feina a la Diputació. Allí va ser detingut pels rebels de 1936. Havien tardat dos anys i mig a vèncer. Rahola no va fugir cap a França. Tenia la consciència neta. No havia comès ni violències ni delictes. El van condemnar a mort per tres articles pa-

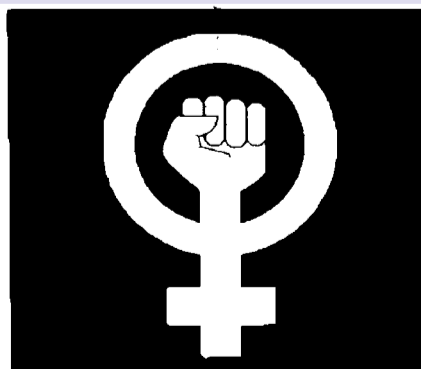
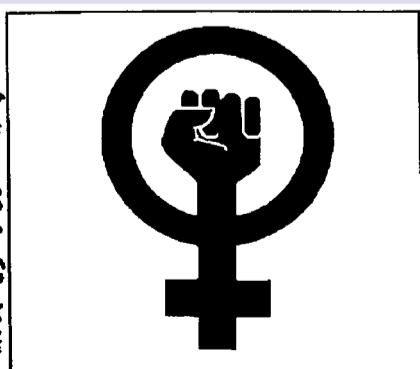
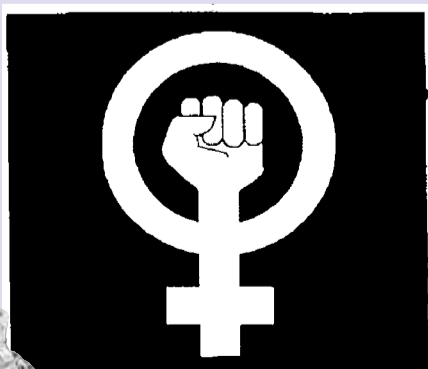
tròtics i pacifistes, en la línia del seu mestre Joan Maragall. El Tribunal de l'estat de dret va dictar una sentència sàdica recolzat en tres escrits innocuos aportats per fiscals i acusadors ineptes, dropos i rancorosos. És una perversió de règims autoritaris. En judicis polítics contra demòcrates, la dignitat, la tenen els acusats; i la ignomínia, fiscals i acusadors que ignoren que a la presó es pot preparar una defensa noble mentre ells “*toman copas con los amigos*”. Abans de morir, Rahola va enviar als seus (Rosa, Ferran, Maria, Carolina) aquesta nota: “Podia anar-me'n. Com que no he fet cap mal i he cregut en la justícia, he estat ací, per a servir a la nació. Us he sacrificat, muller i fills! Perdoneu-m'ho! Perdoneu-m'ho!” El seu cas exhorta a aturar tota violència, inclosa la judicial, de què, avui, Dia de la Dona, cal recordar que en són víctimes físiques o emocionals mares, parelles, filles i netes.

En judicis polítics contra demòcrates, la dignitat, la tenen els acusats

tròtics i pacifistes, en la línia del seu mestre Joan Maragall. El Tribunal de l'estat de dret va dictar una sentència sàdica recolzat en tres escrits innocuos aportats per fiscals i acusadors ineptes, dropos i rancorosos. És una perversió de règims autoritaris. En judicis polítics contra demòcrates, la dignitat, la tenen els acusats; i la ignomínia, fiscals i acusadors que ignoren que a la presó es pot preparar una defensa noble mentre ells “*toman copas con los amigos*”. Abans de morir, Rahola va enviar als seus (Rosa, Ferran, Maria, Carolina) aquesta nota: “Podia anar-me'n. Com que no he fet cap mal i he cregut en la justícia, he estat ací, per a servir a la nació. Us he sacrificat, muller i fills! Perdoneu-m'ho! Perdoneu-m'ho!” El seu cas exhorta a aturar tota violència, inclosa la judicial, de què, avui, Dia de la Dona, cal recordar que en són víctimes físiques o emocionals mares, parelles, filles i netes.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Nova
comissió
d'investigació
a Catalunya**

El Parlament
aprova investigar
els excessos de
la monarquia
espanyola

**Eleccions
sindicals
entre els
funcionaris**

La intersindical CSC
obté la major
representativitat
entre els
treballadors públics

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Virulència” ciutadana

ACCIÓ Els comandaments de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil justifiquen les càrregues per la resposta “activa” dels veïns per protegir els centres de l'1-O amb els seus cossos **AVÍS** Els Mossos van alertar el govern de “risc” de violència

Redacció
BARCELONA

Els màxims comandaments de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil a Catalunya van tornar a criticar la “passivitat” dels Mossos d'Esquadra per no ajudar-los a aturar el referèndum d'autodeterminació, malgrat que alhora van admetre que “seria molt complicat” executar-ho. Ho van exposar ahir, en la tretzena sessió del judici al Tribunal Suprem, i per tapar la seva actuació policial desproporcionada i mantenir el relat de violència a Catalunya, van culpar els veïns concentrats als punts de votació de l'1-O, dels quals van assegurar que en certs casos la seva actitud es va convertir en “virulenta” quan arribaven les unitats policials. Un comissari dels Mossos, però, va assegurar al tribunal que van alertar tant el govern de Puigdemont com els responsables espanyols que dur antiavalots a les escoles era una provocació i un xoc, com va passar en un centenar de centres.

El llavors comissari de la policia espanyola a Catalunya i ara jubilat, Sebastián Trapote, i el general de la Guàrdia Civil Ángel Gozalo, ascendit a tinent general després de l'1-O, van coincidir a relatar un exagerat ambient de confrontació a les ciutats i pobles catalans dies abans de l'1-O, i tots dos van usar la paraula “virulència”. El ge-

EL CONTRAPUNT

Cançó trista de Trapote i Gozalo

L'endemà d'una pel·lícula de por que tenia com a protagonista Montserrat del Toro a la recerca d'un helicòpter a l'Eixample, el Suprem va programar ahir una pel·lícula de gènere policíac d'aquelles en què els personatges no tenen matís: o són bons o són dolents. Com en la *Cançó trista de Hill Street* que als anys vuitanta acostava la vida dels agents al públic que no viu amb el so de les sirenes, el cap policia Sebastián Trapote i el cap de la Guàrdia Civil Ángel Gozalo van relatar el dia a dia a l'oficina per evitar el referèndum de l'1-O com a bons de la trama davant d'un dolent oficial i absent contra el qual val tot gràcies a la permissivitat del realitzador Manuel Marchena: el major dels Mossos Josep Lluís Trapero. “Ens la tenien votada; vam tenir 131 mostres de desafecte a la Guàrdia Civil”, va dir Gozalo en una frase melancòlica però que és absoluta pel Codi Penal perquè cap article obliga a professar afecte.

La cançó trista de Trapote i Gozalo només té un altre bo, Ferran López, però és un bo instrumental: no ho és per ell mateix sinó en la mesura en què permet accentuar la dolenteria del seu superior Trapero. “Afirmatiu”, responien els dos bons de la pel·lícula al fiscal com si parlessin a través d'un wal-

neral Gozalo va arribar a qualificar de “llenguatge prebèl·lic” els lemes amb la paraula “defensa” dels centres de votació.

Per primer cop, tots dos comandaments van desvelar que, per encàrrec del secretari d'estat de Seguretat, José Antonio Nieto, van fer un pla B, “en el cas que els Mossos no actuessin, i intervenir sols”, i, és clar, d'amagat de la policia catalana. Van detallar que tots dos cossos es van re-

partir Catalunya “per les demarcacions que tenien antigament” abans del desplegament de la policia catalana. A dos quarts de set del matí de l'1-O, en veure força veïns concentrats als punts de votació (vigilància feta per unitats d'informació i que també espriaven els Mossos, als quals han denunciat de fer-ho contra ells), els comandaments van trucar a Nieto i aquest els va donar el vistiplau d'entrar a les

escoles, amb els antiavalots, equipats amb escuts i porres. “Era molt difícil conjugar la seguretat col·lectiva i el mandat judicial. Els Mossos van prioritzar la seguretat ciutadana”, va admetre el comissari Trapote al Suprem.

El balanç de la policia espanyola, segons Trapote, va ser l'entrada en cinquanta punts de votació, que no van poder tancar, com també ordenava la magistrada del TSJC. La *kie talkie* quan els preguntaven per un indici contra el major dels Mossos. Per a qui va ser un dia difícil era per a Javier Ortega, l'advocat de Vox, a qui el guio li reservava restar assegut i fer preguntes als testimonis quan el seu personatge està creat per abraçar els uniformats sense necessitat de diàleg. Fidel al gènere, la pel·lícula policíaca de l'1-O tenia un final hollywoodià en què els bons –Trapote i Gozalo– volen substituir els dolents –els Mossos. “Escolta, que posem en marxa el pla B”, els va dir Diego Pérez de los Cobos a Trapote i Gozalo a les vuit del matí de l'1-O com si fos Charlie parlant als seus àngels. I els actors del pla B no escatimem girs escènics per fer plorar. “Si cal perquè la situació ho requereix, s'utilitza material antidistúrbis”, va dir el policia Trapote quan Jordi Pina li preguntava per l'ús de pilotes de goma. “No era gas pebre, era un esprai de defensa, i la seva funció és incomodar el ciutadà per apartar-lo”, revelava el guàrdia civil Gozalo sobre l'atac amb gas de l'1-O a Aiguaviva. Al final de la pel·lícula sortia el mossos Manel Castellví i aviat vindrà Trapero, però la pel·lícula del Suprem no deixa passar un dia sense decantar l'empatia del públic.

■ DAVID PORTABELLA

Els comandaments policials,
l'excomissari Trapote, el coronel Gozalo i el
comissari Castellví, ahir al Suprem ■ EFE

seva distribució va ser: 27 centres a Barcelona, 9 a Girona, 7 a Lleida, 7 a Tarragona, un a Sabadell i un a l'Hospitalet de Llobregat. Precisament, d'aquesta població l'advocat Jordi Pina va preguntar al comissari si sabia que la policia va marxar després de parlar amb l'alcaldeessa socialista, i Trapote, és clar, ho desconeixia.

Pel que fa a lesionats, el comissari va indicar que un total de 65 agents de la policia espanyola van patir contusions i va explicar que davant la resistència trobada a l'escola FEDAC d'Horta de Barcelona van desistir d'entrar-hi. Pina va recordar-li que l'acció en aquest centre està sota investigació judicial per excés policial. També va preguntar al comissari si van intentar entrar en una escola privada, no recollit en el mandat judicial, i si ho van fer perquè era on anava a votar l'expressident de la Generalitat Artur Mas. El penalista tam-

poc va obtenir una resposta clara. A preguntes de l'advocat Andreu van den Eynde, el comissari va assegurar que no van intentar fer tasques de mediació en cap centre perquè l'actitud dels concentrats era hostil i estaven “organitzats”.

El general de la Guàrdia Civil també va relatar el dispositiu dels seus agents com si fos una odissea, i no pas que s'enfrontaven a ciutadans no armats i que posaven els seus cossos per fer les ja popularitzades per la fiscalia “muralls humanes”. Gozalo va indicar que podien escollir entre “1.503 punts de votació” i –va admetre– que sabien que “arribar a tots era una utopia”. Va precisar que 55 agents van patir contusions, i va relatar “maniobres actives” contra els agents a Sant Esteve Sesrovires, Sant Carles de la Ràpita i a Igualada, “on hi havia bombers uniformats” al costat dels ciutadans.

L'APUNT Visualitzar-les

Carles Sabaté

La secció de Nacional acostuma a ser coordinada per la periodista Anna Serrano i pel qui signa aquest incomplet Apunt. Serveixen aquestes ratlles com a reconeixement a la professionalitat de la meua companya de feina amb qui compartim la tasca de posar en comú i valorar les notícies i els reportatges, i també de les periodistes de Nacional que s'encarreguen de l'ac-

tualitat política, econòmica i social, sense les quals el diari s'atura: Elena, Emma, Eva, Laia, Marga, Marta, Mayte, Mireia, Rosa Maria, Tura i Virtudes.

Les frases

“Tots els operadors sabem que seria un dia molt complicat. Hi va haver individus amb alta virulència”

Sebastián Trapote
EXCOMISSARI DE LA POLICIA NACIONAL (CNP) A CATALUNYA

“Al centre d'Aiguaviva no és va usar gas pebre, però sí un tipus gas lacrimogen per poder actuar”

Ángel Gozalo
GENERAL DE LA GUÀRDIA CIVIL A CATALUNYA

“El president de la Generalitat ens va dir que no podia desconvocar l'1-O, i vaig sortir-ne frustrat”

Manel Castellví
COMISSARI DE LA COMISSARIA D'INFORMACIÓ DELS MOSSOS

Interrogat per Pina “si algun membre del cos armat va usar gas pebre contra veïns amb mans alçades”, el coronel Gozalo ho va negar i es va ofendre, tot assegurant que no està en l'equipament de la Guàrdia Civil aquest material. En citar-li el cas d'Aiguaviva, el comandament va aclarir que hi ha unitats que tenen gas lacrimogen que s'usa en casos de defensa, tot i que va validar que el fessin servir contra els ciutadans concentrats en aquella població gironina, actuació que també està denunciada als jutjats.

La gran mobilització ciutadana per l'1-O era es-

perada per tots els responsables policials. Els comandaments de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil eren coneixedors de l'ambient que es respirava a Catalunya, i van admetre

Van dissenyar un pla B per actuar a banda dels Mossos i el van executar

que tenien una unitat que controlava les xarxes socials. El comissari Manel Castellví, llavors cap de la Comissaria General d'Informació dels Mossos, en

dies previs al 1-O també havia informat de la gran mobilització ciutadana els cosos espanyols, com va detallar ahir en la seva declaració al Suprem.

Castellví, amb una intervenció massa dubitativa (sobretot a parer de les defenses), va exposar als set magistrats que es van reunir amb el president Carles Puigdemont, el vicepresident Oriol Junqueras i el conseller Quim Forn, a finals de setembre del 2017 i els va exposar els “riscos” de mantenir l'1-O. “Vaig exposar-los que hi havia el perill que integrants de l'independentisme radical es barrejessin als centres i hi

hagués trencadissa de vidres i així.” Va afegir que d'aquella reunió en va sortir “frustrat” en no convèncer els líders polítics. “El president de la Generalitat em va dir que tenia un mandat popular que havia de complir, i nosaltres vam dir-los que compliríem l'ordre judicial”, va exposar Castellví en una clara defensa del cos policial català. Persegona vegada, el major Trapero ho va tornar a intentar, segons el comissari.

Castellví també va deixar clar al Suprem que va comunicar als responsables espanyols el xoc que es produiria si els centres de l'1-O veïen aparèixer agents, sense mediadors com tenen els Mossos des del 2012, i amb antiavalots. “Tots ens vam equivocar en els pronòstics; i hi va haver una gran mobilització ciutadana”, va admetre el comissari, que ha de tornar dilluns al Suprem per respondre a les preguntes de les defenses. ■

Trapero, citat al Suprem el dia 14

El major dels Mossos, dijous que ve

■ El major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, ha estat citat a declarar com a testimoni al Suprem dijous vinent. Trapero està processat a l'Audiència Nacional per rebel·lió pels fets del 20-S i de l'1-S, i es podria acollir al seu dret a no declarar per no patir indefensió. El mateix dia també hi està citat a declarar com a testimoni el jutge Santiago Vidal, que alhora és investigat al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, i es pot acollir a no declarar. Precisament Vidal ha demanat tornar a declarar en aquest jutjat, i la magistrada l'ha citat pel 22 de març.

Baños i Reguant, citats al TSJC

■ El lletrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha citat per al pròxim 19 de març els exdi-

putats de la CUP Antonio Baños i Eulàlia Reguant per comunicar-los la multa de 2.500 euros que els va imposar el Suprem per haver-se negat a declarar com a testimonis a les preguntes de Vox. Segons va informar ahir el TSJC, aquell dia se'ls advertirà que tenen cinc dies per presentar recurs a la mateixa instància. A més, el Suprem va acordar concedir cinc dies de termini als dos testimonis perquè reconsideressin la seva posició, sota l'advertència que, si no ho fan, es deduiria testimoni contra ells per un delictes de desobediència.

Del Toro, al jutjat per les seves imatges

■ La lletrada de l'administració de justícia del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona Montserrat del Toro va denunciar ahir al jutjat de guàrdia la difusió de les seves imatges a les xarxes.

130328-1206485L

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
Secretaria General
 Subdirecció General de Projectes i Expropiacions

EDICTE
 d'1 de març de 2019, pel qual es dona publicitat a la resolució que assenyalava dies per a la redacció d'actes prèvies a l'ocupació de les finques afectades d'expropiació per l'execució del projecte: FGC Camarasa: "Projecte de supressió de Pas a Nivell núm. 24 al PK 37+560 de la línia Lleida - la Pobla de Segur dels FGC. Camarasa", del terme municipal de Camarasa.

Atès que s'ha publicat la relació dels béns i els drets afectats per l'execució del projecte: FGC Camarasa: "Projecte de supressió de Pas a Nivell núm. 24 al PK 37+560 de la línia Lleida - la Pobla de Segur dels FGC. Camarasa", del terme municipal de Camarasa, al DOGC núm. 7805, de 7 de febrer de 2019, i al diari El Periódico de 5 de febrer de 2019, d'acord amb el que estableix l'article 17 i següents de la Llei d'expropiació forçosa en relació amb l'article 56 del seu reglament i portant implícita la declaració d'urgent ocupació en l'aprovació del projecte, segons el que determina l'article 47 de la Llei 4/2006, ferroviària, el Departament de Territori i Sostenibilitat ha resolt, d'acord amb el que preveu l'article 52, Conseqüència 2, de la Llei d'expropiació forçosa, assenyalar el dia 26 de març de 2019, a Camarasa, per procedir a la redacció de les actes prèvies a l'ocupació dels béns i els drets que s'expropien.

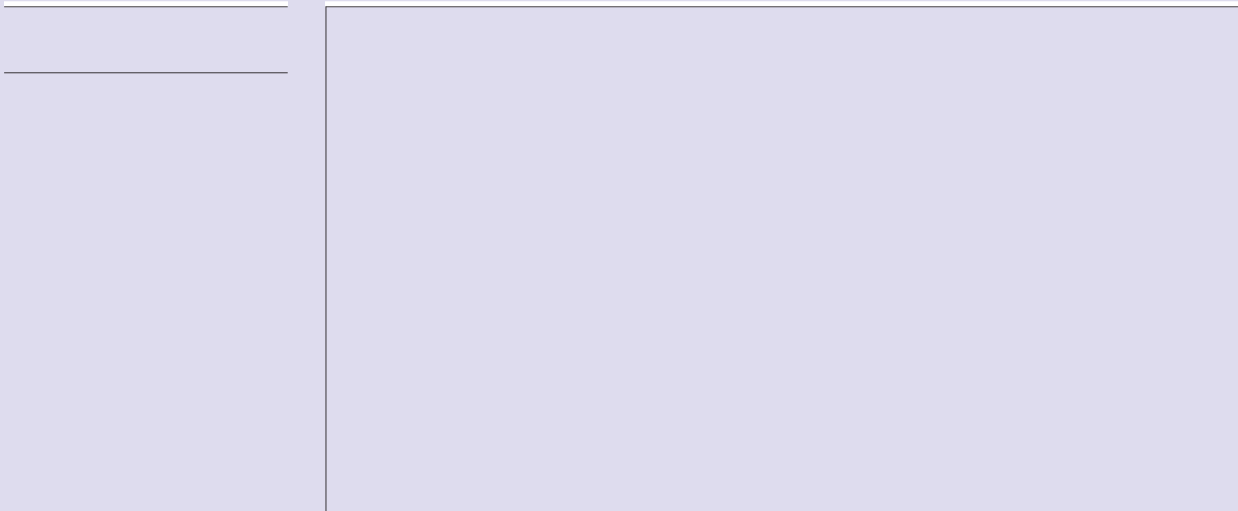
Aquest assenyalament s'ha de notificar als interessats convocats, que són els que consten a la relació exposada al tauler d'anuncis de l'Alcaldia corresponent. També es pot consultar aquest edicte seguint aquest enllaç <https://tauler.seu.cat/inici.do?idens=1>

Han d'assistir a l'acte els titulars dels béns i els drets afectats, personalment o representats per persona degudament autoritzada, aportant els documents acreditatius de la seva titularitat i l'últim rebut de la contribució que correspon al bé afectat, i poden fer-se acompanyar, a compte seu, de perits i/o notari.

El lloc de reunió són les dependències de l'Ajuntament de Camarasa. Tot seguit els assistents es traslladaran, si escau, als terrenys afectats, per tal de redactar les actes.

Barcelona, 1 de març de 2019
 Alfred Rulló Gómez
 Cap del Servei d'Expropiacions

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Venda de tiquets: www.turismetivissa.com

100% La Clotxa TRADICIONAL RIBERA D'EBRE

160 FESTA de la CLOTXA
17 DE MARÇ DE 2019 DARMÓS

Jornades Gastronòmiques als restaurants de la Ribera d'Ebre

<ul style="list-style-type: none"> • BARRIARUT • RESTAURANT EL CASAL FORNILES • GARRIGA • RESTAURANT PAS DE L'ISLE • MARAVET • RESTAURANT NOLI DE S'ER 	<ul style="list-style-type: none"> • MÓRA D'EBRE • RESTAURANT GASTRONOMIC LA CRELLA RESTAURANT TURIO • MÓRA LA NOVA • RESTAURANT CAN SECUNDONIS RESTAURANT FERRAN RESTAURANT HERVENS DOOR RESTAURANT MAS DELS SUBRATS • RIBA-NOVA D'EBRE • RESTAURANT CAMPANER RIBA-NOVA
---	---

- 10€ Concerte amb la Banda de Música de Barmant
- 10€ Plegat de la torte a càrrec dels germans Ricca, del restaurant Cafè de Can Rocca de Ginosa
- 10€ Repartiment de clotxa
- 10€ Concert a càrrec de Sara Blauet, soprano

TIQUET CLOTXA 4€

Venda de tiquets a les oficines de l'Ajuntament de Tivissa i Darmós. En lloc, al web www.turismetivissa.com

turismeriberaebre.org

riberadebre gastronomia

DEL 8 AL 24 DE MARÇ DE 2019

TAST DE PAELLES ENCARXOFADES EL DIA 17 DE MARÇ A PARTIR DE LES 11H A LA PLAÇA DEL POSIT

ENCARXOFA'IT A CAMBRILS

Gaudeix dels menús gastronòmics dels nostres restaurants on la carxofa és la protagonista

Segueix-nos

- @CambrilsGastronomia
- CambrilsGastronomia
- @cambrilsgastronomia

AJUNTAMENT DE CAMBRILS Promoció Econòmica

COOP CAMBRILS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Sembla que ja hi ha sentència

Hi ha mitjans de Madrid que ja han dictat sentència. De culpabilitat i per rebel·lió, evidentment. L'ABC afirma, després del testimoni de Montserrat del Toro: "La condena per rebel·lió, més a prop." El Mundo fa periodisme recreatiu. Els aplegats cridaven: "no passaran", sí; i també "no sortiran". Sí? La Razón dictamina a la portada: "20-S: prova de violència" i insisteix que, segons el testimoni, la gent cridava "no sortiran". Ara, el columnista Manuel Orio, de La Región, supera tothom. Segons ell, la secretària va fugir "acompanyada pel jutge", perquè els Mossos se'n van desentendre. Quin rigor. Quin nivell.

Calen unes eleccions urgentment

L'editorial diu: "Urgeix que els ciutadans tornin a prendre la paraula a Catalunya ... Els independentistes que van contribuir a la dissolució de les Corts pretenen aplicar-se una altra vara de mesurar."

Més crítiques contra l'exministre Zoido

Es queixa encara Amador Pérez que l'exministre Zoido no donés la cara en el judici: "Vostè ha quedat a la mateixa altura del que va fer durant el monumental embús de l'AP-6 per la nevada el 2017."

El ridícul de demanar un helicòpter

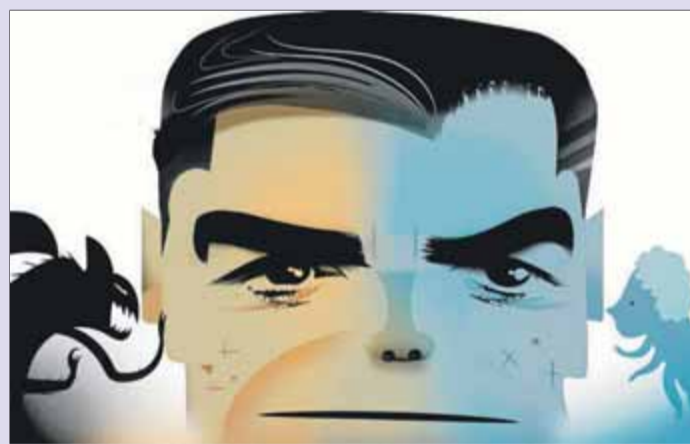
Rosa Belmonte fa una columna críptica: "El 20 de setembre és ... el dia que la secretària judicial va demanar un helicòpter. Va sortir per un pati que la va portar a un altre edifici. És tot molt poc ridícul."

Casado fa un Arrimadas

Sembla que els partits de la dreta estan trobant el gust a això de buscar escenaris de confrontació, vejam qui defensa millor Espanya. La seva. El diari Gara denuncia a la primera plana com

Pablo Casado (PP), Eduardo Inda i Ana Beltrán (UPN) se'n van anar a parlar del pacte entre els dos partits a un bar. A qualsevol bar? No. De tots els llocs que tenien a la seva disposició van anar al bar Koxka d'Altasu. És a dir, el lloc on hi va haver els aldarulls que van acabar amb vuit joves condemnats. Què hi volia Casado? No ho sabem perquè el propietari del bar el va acompanyar a la porta entre les protestes del periodista Inda.

Quan l'electorat s'equivoca

José Antonio Zarzalejos exposa a El Confidencial, amb il·lustració de Raúl Arias, un escenari terrible: "Seria dramàtic per a la democràcia espanyola que el govern del país depengui dels grups polítics que allotgen Torrent i a Torra, els propòsits dels quals es veurien afavorits si els seus diputats en el Congrés es convertís en àrbitres de la política." Ull viu amb el que votem, doncs.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament investigarà els excessos de la monarquia

JxCat espera que la nova comissió d'investigació esdevingui una "guillotina" que talli amb una nissaga de reis imposats per designis divins o dictatorials ■ Cs demana a Sánchez que hi recorri al TC

Emili Bella
BARCELONA

Junts per Catalunya, ERC, els comuns i la CUP van aprovar ahir la creació d'una comissió d'investigació al Parlament sobre la monarquia espanyola amb l'oposició del tripartit del 155. La cambra indagarà sobre "les activitats delictives o irregulars de persones vinculades amb la família reial, incloses les destinades a forçar el trasllat del domicili social de bancs, grans empreses i multinacionals fora de Catalunya després de l'1-O". També es vol posar llum als presumptes comptes irregulars de Joan Carles I a Suïssa i a altres paradisos fiscals a nom de terceres persones.

El vicepresident primer del Parlament, Josep Costa (JxCat), espera que la comissió esdevingui "la guillotina que talli amb una nissaga de reis imposats per designis divins o dictatorials". Per Costa, la

institució simbolitza la continuïtat del *deep state* franquista, és un "*xiriguito* descomunal" i és cadauca i antidemocràtica, tal com va declarar el Parlament, a part de ser la més mal valorada pels catalans, per sota de la Guàrdia Civil, "que ja té mèrit". "Felip V va ser el primer Borbó i Felip VI ha de ser el darrer", va concloure Costa, que va avançar que demanaran la compareixença de la presumpta amant del rei emèrit Corinna zu Sayn-Wittgenstein i del comissari en cap de la clauoguera, José Manuel Villarejo. D'una altra banda, el diputat d'ERC Ruben Wagensberg desitja que la comissió retrati una institució que és majoritàriament rebutjada per la ciutadania de Catalunya, "és propera a l'extrema dreta, anacrònica, masclista, opaca i corrupta i, en la persona de Felip VI, addicta a excedir les seves atribucions constitucionals". El republicà va ironitzar

Un moment del discurs de Felip VI el 3 d'octubre de 2017 ■ EL PUNT AVUI

que la relació de la Casa del Rei amb l'extrema dreta "es transmet per via successòria", perquè la neboda del rei Victoria Federica va assistir a un míting

de Vox i el nebot Froilán va anar a la manifestació "fatxa", segons el PSOE—de la plaça de Colón de Madrid amb el consentiment de la monarquia.

Lucas Ferro, dels comuns, també va denunciar la "corrupció" de la Casa del Rei tot recordant que "regenerar Espanya necessita polítiques valen-

tes capaces de dur davant la justícia els qui per dret de classe i bressol van pensar que estaven per sobre de la llei". "Atès que el Congrés no vol fer-ho, aquest Parlament ha de tenir la dignitat i la decència d'investigar la monarquia", va defensar el cupaire Carles Riera.

Matías Alonso va instar el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, a portar el cas al Tribunal Constitucional perquè l'objecte d'investigació excedeix, segons ell, les atri-

La frase

“La monarquia no és democràtica, no ha estat mai votada per ningú, va ser decidida per Franco”

Ruben Wagensberg
DIPUTAT D'ERC

bucions de la cambra. El diputat de Ciutadans considera que la comissió és una "venjança" de l'independentisme contra el rei pel seu discurs del 3-O. Des del PSC, Ferran Pedret va afirmar que es crea la comissió per la proximitat amb el 28-A i, igual que Cs, pensa que ultrapassa l'àmbit competencial de la Generalitat i el Parlament. Alejandro Fernández, del PP, creu que les millors democràcies són monarquies parlamentàries. ■

MARE, LA TORNEM A CÓRRER, NO?

cursaelcorteingles.cat
#LaCursaECI

41a CURSA
EL CORTE INGLÉS
07/04/2019 · 9h
INSCRIPCIONS GRATUÏTES

EL CORTE INGLÉS, S.A. C/ Hermosilla 112, 28009 Madrid

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PATROCINEN:

COL·LABOREN:

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras serà el cap de llista d'ERC al Congrés

■ El partit el presentarà a totes les eleccions mentre duri la repressió ■ L'ALE el tria candidat a presidir la comissió

Òscar Palau
BARCELONA

El president d'ERC, Oriol Junqueras, serà el candidat del partit a les eleccions espanyoles del 28 d'abril. De fet, ho serà a les espanyoles, a les europees del 26 de maig, com ja s'ha via fet públic fa mesos, i a totes les cites electorals que vinguin en el futur mentre duri la situació de repressió dels presos i exiliats polítics. Així ho va anunciar ahir al vespre la portaveu del partit, Marta Vilalta, un cop conclòs al migdia el procés intern d'obtenció d'aval, arran del qual Junqueras ha estat l'únic que els ha presentat per Barcelona. "És la millor manera de denunciar la situació d'injustícia i retrocés democràtic en què estem; la democràcia

La frase

“És la millor manera de combatre la situació d'injustícia i denunciar la situació d'excepcionalitat i repressió extrema”

Marta Vilalta
PORTAVEU NACIONAL D'ERC

parlarà altre cop, no es pot perseguir”, justificava.

Després que Joan Tardà ja anunciés que plega, Vilalta confirmava que Gabriel Rufián també anirà a la llista i, amb el líder a la presó, serà “la cara visible” al carrer, i en campanya. Evitava, això sí, aclarir en quina posició –les llistes d'ERC són cremallera entre homes i dones–, i tampoc avançava els candidats que han rebut prou avals a Tarragona, Girona i

Lleida. Les respectives assemblees territorials acabaran de confeccionar, aquests dies, les propostes de llistes, on també entraran independents, i seran ratificades la setmana que ve en un consell nacional extraordinari d'ERC.

Vilalta defensa que “tècnicament” no hi ha cap incompatibilitat en el fet que Junqueras sigui diputat al Parlament –per bé que ara suspès en estar processat per rebel·lió– i alhora candidat a les eleccions al Congrés i a l'Eurocambra. Una altra cosa és que no és possible ocupar tots tres escons alhora, fet que ERC ja preveu i que assegura que anirà “desgranant” com ho resol en les properes setmanes. Si entrés al Congrés encara sense sentència en el judici, la mesa li hauria d'habilitar un me-

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, ahir en anunciar Oriol Junqueras com a candidat ■ ACN

canisme *ex professo* per votar, com ja va fer el Parlament amb la vènia del jutge Llarena. L'objectiu principal, en tot cas, és dur la protesta per la situació d'un pres polític al cor del màxim d'institucions.

L'ALE, per unanimitat

L'anunci va coincidir amb la proclamació, també ahir, del mateix Junqueras, per unanimitat en l'assemblea general de l'Aliança Lliure Europea (ALE, o EFA en anglès), el grup europeu on s'integra ERC amb una quarantena més de partits, com a candidat

a rellevar Jean-Claude Juncker com a president de la Comissió Europea, l'anomenat *Spitzenkandidaten*. Segons Jordi Solé, president de l'ALE, la candidatura, presentada a la tarda a Brussel·les amb la número 2 a la llista d'ERC, Diana Riba, vol “visibilitzar la repressió que hi ha a l'Estat espanyol” i posar de manifest “la regressió de drets fonamentals i de democràcia” a tota la UE. Segons ell, és una “bona estratègia” per “fer aflorar la injustícia” que faci gairebé 500 dies que Junqueras és en presó preventiva “per

haver permès l'exercici del dret a l'autodeterminació”, dret que uneix tots els membres de l'ALE. Els candidats d'altres grups són Manfred Weber (Partit Popular), Frans Timmermans (Socialistes), Ska Keller i Bas Eickhout (Verds) i Jan Zahradil (Conservadors i Reformistes). És el primer cop que l'ALE, que ara forma grup amb els Verds, presenta *Spitzenkandidaten*, figura no inclosa en els tractats però creada tot just el 2014 pels grans grups per reforçar la legitimitat de les eleccions europees. ■